

Ο περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1987 εκδίδεται με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 164 του 1987

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ  
ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΦΟΡΩΝ ΝΟΜΟΥΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1987 και θα αναγινώσκεται ομού μετά των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 έως 1979 (εν τοις εφεξής καλουμένων ως «ο βασικός νόμος») ο δε βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται ομού ως οι περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμοι του 1978 έως 1987.

Συνοπτικός  
τίτλος.

4 του 1978  
23 του 1978  
41 του 1979.

2. Το άρθρον 5 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποποιήσις  
του άρθρου 5  
του βασικού  
νόμου.

(α) Διά της διαγραφής του εδαφίου (1) αυτού και της αντικαταστάσεώς του διά του ακολούθου νέου εδαφίου:

«(1) Παν νομικόν πρόσωπον ως και παν φυσικόν πρόσωπον του οποίου το εισόδημα κατά την διάρκειαν φορολογικού έτους, αφαιρουμένων των παρεχομένων συμφώνως προς τας διατάξεις των εκάστοτε εν ισχύι φορολογικών νόμων απαλλαγών, εκπτώσεων και πιστώσεων, υπόκειται εις φορολογίαν συμφώνως προς τας διατάξεις τας εν τω Δευτέρω Παραρτήματι αυτών αναγραφόμενας, οφείλει όπως, ουχί αργότερον της 30ής Απριλίου του έτους το οποίον έπεται του φορολογικού έτους, επιδίδη εις τον Διευθυντήν δήλωσιν του αντικειμένου του φόρου και δεν αποτελεί υπεράσπισιν το γεγονός ότι δεν έλαβε έντυπον δηλώσεως από τον Διευθυντήν:

Νοείται ότι εις την περίπτωσην υποβολής λογαριασμών η δήλωσις του αντικειμένου του φόρου δύναται να επιδοθής μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου του έτους το οποίον έπεται του φορολογικού έτους.»

(β) διά της προσθήκης εις την αρχήν του εδαφίου (2) των λέξεων «Ανεξαρτήτως των διατάξεων του εδαφίου (1)», και της μετατροπής του κεφαλαίου «Ο» (πρώτη γραμμή) εις μικρόν «ο» και

(γ) διά της διαγραφής του εδαφίου (3) αυτού και της αντικαταστάσεώς του διά των ακολούθων νέων εδαφίων:

«(4) Παν φυσικόν πρόσωπον υπόχρεων όπως επιδίδη δήλωσιν συμφώνως προς τας διατάξεις του εδαφίου (1) οφείλει όπως επιδίδη εις τον Διευθυντήν κατάστασιν δεικνύουσαν πλήρεις λεπτομερείας του ενεργητικού και παθητικού της προσωπικής και επαγγελματικής αυτού περιουσίας, είτε εν τη Δημοκρατία είτε αλλαχού του προσώπου

τούτου και παντός εξ αυτού εξηρημένου προσώπου κατά την 31ην Δεκεμβρίου εκάστης πενταετούς περιόδου, της πρώτης τοιαύτης καταστάσεως γινομένης την 31ην Δεκεμβρίου 1989:

Νοείται ότι η τοιαύτη υποχρέωσις δεν ισχύει εις την περίπτωσιν αλλοδαπού τινος προσώπου το οποίον κέκτηται αποκλειστικώς εισοδήματα τα οποία υπόκεινται εις φορολογίαν κατά μειωμένον συντελεστήν δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 28B, 28Γ, 28Δ, 30, 31 και 32 των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων.

58 του 1961  
4 του 1963  
21 του 1966  
60 του 1969  
47 του 1973  
37 του 1975  
12 του 1976  
15 του 1977  
8 του 1979  
40 του 1979  
24 του 1981  
41 του 1983  
33 του 1984  
76 του 1984  
14 του 1985  
73 του 1985  
180 του 1986  
163 του 1987.

(5) Αι δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου απαιτούμεναι δηλώσεις και καταστάσεις δέον όπως γίνωνται εν τύπω εγκεκριμένω υπό του Διευθυντού.».

Τροποποιήσις  
του άρθρου 6  
του βασικού  
νόμου.

3. Το άρθρον 6 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Διά της διαγραφής του εδαφίου (1) και της αντικαταστάσεως αυτού διά του ακολούθου νέου εδαφίου:

«(1) Έκαστος εργοδότης οφείλει όπως υποβάλλη προ της 30ής Απριλίου εκάστου έτους κατάστασιν των εν τη υπηρεσία αυτού προσώπων, περιλαμβανομένων των επί μερική απασχολήσει και των επί συμβολαίω, περιέχουσαν αναφορικώς προς το προηγούμενον φορολογικόν έτος—

(α) τα ονόματα, τον αριθμόν ταυτότητος και τον τόπον διαμονής των εν τη υπηρεσία αυτού προσώπων· και

(β) την αμοιβήν την καταβαλλομένην εις τα τοιαύτα πρόσωπα αναφορικώς προς την υπηρεσίαν ταύτην:

Νοείται ότι ο εργοδότης δεν θα υπόκειται εις οιαδήποτε κύρωσις διά την εκ της τοιαύτης καταστάσεως παράλειψιν του ονόματος ή του τόπου διαμονής προσώπου τελούντος κατά το έτος εκείνον εν τη υπηρεσία αυτού και μη εργαζομένου αλλαχού εάν ο Διευθυντής, κατόπιν ερεύνης, πεισθή ότι το πρόσωπον τούτο δεν έχει φορολογητέον αντικείμενον φόρου.»

(β) διά της διαγραφής του εδαφίου (2) και της αντικαταστάσεως αυτού διά του ακολούθου νέου εδαφίου:

«(2) Παρά τας διατάξεις του εδαφίου (1) ο Διευθυντής δύναται να απαιτήσει παρ' εκάστου εργοδότης όπως, εντός ευλόγου προθεσμίας ειδικώς καθοριζομένης υπό του Διευθυντού εν ειδοποιήσει επιδιδομένη προς τον εργοδότην, ετοιμάση και παραδώση αυτώ κατάστασιν

περιέχουσιν αναφορικός προς οιονδήποτε έτος τα στοιχεία τα αναφερόμενα εν ταις παραγράφωις (α) και (β) του εδαφίου (1):

Νοείται ότι ο Διευθυντής δεν δύναται να απαιτήσει τα τοιαύτα στοιχεία εν σχέσει προς φορολογικόν τι έτος εάν από του φορολογικου αυτού έτους παρήλθε πενταετής περίοδος.» και

(γ) διά της εκ του εδαφίου (3) αυτού (πρώτη γραμμή) διαγραφής του αριθμού «(2)» και της αντικαταστάσεώς του διά του αριθμού «(1)».

4. Το άρθρον 13 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της προσθήκης της ακολούθου επιφυλάξεως μετά το τέλος του εδαφίου (1):

Τροποίσεις του άρθρου 13 του βασικού νόμου.

«Νοείται ότι εις την περίπτωσιν οργανισμού προσώπων υποχρέου εις καταβολήν φόρου, ούτος υποβάλλει λογαριασμούς και προσδιορισμόν του φορολογητέου εισοδήματος δι' έκαστον φορολογικόν έτος, καταβάλλει δε το ποσόν του υπ' αυτού υπολογιζομένου φόρου προ ή κατά την 1ην Αυγούστου του έτους το οποίον έπεται του φορολογικου έτους. Εις περίπτωσιν κατά την οποίαν οι λογαριασμοί ούτοι υποβάλλονται μετά την ημερομηνίαν ταύτην, ο φόρος καταβάλλεται κατά την ημερομηνίαν υποβολής των λογαριασμών συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 39.».

5. Το άρθρον 20 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της απαιίψεως εκ του εδαφίου (1) αυτού της τελείας μετά την λέξιν «αυτής» (τετάρτη γραμμή) και της ενθέσεως των ακολούθων λέξεων «αλλά οφείλει όπως ταυτοχρόνως αποστείλη εις τον Διευθυντήν δήλωσιν του αντικειμένου του φόρου εάν δεν έχη υποβάλει τοιαύτην, και καταβάλλει τον οφειλόμενον φόρον βάσει ιδικου του υπολογισμού.».

Τροποίσεις του άρθρου 20 του βασικού νόμου.

6. Το άρθρον 21 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της απαιίψεως εκ του εδαφίου (1) αυτού του αριθμού «(4)» (τρίτη γραμμή) και της αντικαταστάσεως αυτού διά του αριθμού «(5)».

Τροποίσεις του άρθρου 21 του βασικού νόμου.

7. Το άρθρον 24 του βασικού νόμου διαγράφεται και αντικαθίσταται διά του ακολούθου νέου άρθρου:

Διαγραφή και αντικατάστασις του άρθρου 24 του βασικού νόμου.

«Προσωρινά φορολογίαί.

24. Ανεξαρτήτως παντός εν τω παρόντι Νόμω διαλαμβανόμενου προς τον σκοπόν όπως ο φόρος ο πληρωτέος υπό προσώπου όπερ κτάται εισόδημα άλλο ή εξ αποδοχών εισπράττηται κατά την διάρκειαν του φορολογικου έτους διά το οποίον επιβάλλεται ο φόρος το πρόσωπον τούτο υποβάλλει, προ της 1ης Αυγούστου εκάστου φορολογικου έτους ιδικόν του υπολογισμόν αναφορικός προς το αντικείμενον φόρου και τον υπ' αυτού πληρωθησόμενον προσωρινόν φόρον. Εν τοιαύτη περιπτώσει το ποσόν του προσωρινού φόρου είναι το υπό του προσώπου τούτου υπολογισθέν ποσόν και καταβάλλεται κατά τας καθοριζόμενας ημερομηνίας:

Νοείται ότι το τοιοúτο πρόσωπον δύναται καθ' οιονδήποτε χρόνον προ της 31ης Δεκεμβρίου του φορολογικου έτους να υποβάλλη εις τον Διευθυντήν αναθεωρημένον υπολογισμόν:

Νοείται περαιτέρω ότι εν περιπτώσει αναθεωρήσεως εφαρμόζονται αι διατάξεις της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου 38 ως και αι διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 39.».